

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/34/2021
Identifikačné číslo spisu: 1019200769
Dátum vydania rozhodnutia: 31. januára 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1019200769.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: S. A. G., J. XX.XX.XXXX, G. I. H., U. F.. XXX/XX, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Perhács s.r.o., so sídlom Jelenec č. 353, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova č. 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného SPOU-PO-PK-16/2019 zo dňa 11.4.2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/108/2019-60 zo dňa 28.4.2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamieta.

Žalovanému náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Bratislave ako správny súd rozsudkom č.k. 2S/108/2019-60 zo dňa 28.4.2021 zamietol žalobu žalobcu, ktorou žiadal zrušiť rozhodnutie žalovaného SPOU-PO-PK-16/2019 zo dňa 11.4.2019. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie generálneho tajomníka služobného úradu MV SR č. 52 zo dňa 21.12.2018, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru na tom skutkovom základe, že žalobca v čase okolo 12:20 hod. mimo výkonu štátnej služby na Q. W. I. G. - K. v blízkosti materskej školy rukou vsunutou v krátkych nohaviciach masturboval. Uvedené konanie svojimi zmyslami vnímala náhodná chodkyňa S. S. L. G., ktorá vzápätí túto skutočnosť oznámila na políciu, pričom uviedla aj popis pre ňu neznámeho muža. V reakcii na toto oznámenie bola na miesto vyslaná hliadka OO PZ Bratislava Petržalka-stred. Po príchode na miesto hliadka PZ registrovala menovaného, ktorého popis súhlasil s popisom chodkyne, ktorý mal ruku v krátkych nohaviciach a vykonával pohyby v oblasti rozkroku smerom dopredu a dozadu. Následne na to hliadka PZ

menovaného vyzvala podľa § 18 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore na preukázanie totožnosti, na čo uviedol, že je príslušník PZ a predložil služobný preukaz.

2. V preskúvanom rozhodnutí žalovaný uviedol, že skutkový stav, ako ho zistil prvostupňový správny orgán bol zistený riadne bez akýchkoľvek pochybností. Posúdil taktiež všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako nedôvodné. Vyhodnotil svedecké výpovede zasahujúcich policajtov Z. E. M. F. K., ako aj obsah výpovede svedkyne S. S. a ustálil, že žalobca na inkriminovanom mieste rukou vsunutou v krátkych nohaviciach masturboval. Námietke, že svedkyňa S. nebola vyslúchnutá v rámci správneho konania uviedol, že táto v rámci správneho konania odmietla vypovedať, a preto bol zabezpečený obsah jej svedeckej výpovede z trestného konania. Samotnú obranu žalobcu, že sa snažil na ulici Q. I. G. niekoľkokrát vymočiť a to sa mu nepodarilo z dôvodu väčšieho počtu ľudí, vyhodnotil žalovaný ako konanie nepravdepodobné. Jeho tvrdenie je nelogické vzhľadom na to, že oznámenie o onanujúcom mužovi S. S. bolo nahlásené na tiesňovom čísle 112 v čase o 12:17 hod, hliadka sa na miesto preverenia oznámenia dostavila o 12:28 hod a odvolateľ sa podľa jeho výpovede zaznamenanaj v zápisnici o výsluchu obvineného vymočil až v čase približne o 13tej hodine. Zároveň bolo preukázané, že býva na ulici A. Č.. XX I. G., približne 500m od miesta spáchania skutku, čo mu umožňovalo jednoznačne prejsť takúto krátku vzdialenosť smerom domov a vykonať tam malú potrebu. Tvrdenie odvolateľa, že dôkazy, ktoré si prvostupňový orgán zadovážil z prebiehajúceho trestného konania, nemožno považovať za hodnoverné dôkazy, nie je opodstatnené, keďže zákon v § 238 pripúšťa použitie aj dôkazného materiálu zadováženého z prebiehajúceho trestného konania.

3. Krajský súd v Bratislave zamietol správnu žalobu vo veci preskúmania rozhodnutia žalovaného. Konštatoval, že z listín založených v administratívnom spise nepochybne vyplýva, že konanie žalobcu bolo preukázané. Spochybňovanie vierohodnosti výpovede označených svedkov správny súd vyhodnotil ako obranu žalobcu bez právnej relevancie, spojenú s absenciou adekvátnych dôkazov, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť skutkové závery žalovaného správneho orgánu. Orgány verejnej správy oboch stupňov na základe priamych a nepriamych dôkazov nadobudli ucelený obraz o konaní žalobcu, ktoré bolo situované do istého časového rámca a potvrdené na seba nezávislými výpoveďami svedkyne a príslušníkov PZ. Taktiež ako nedôvodnú vyhodnotil námietku žalobcu, že trestné stíhanie jeho osoby bolo zastavené. Otázka trestnoprávnej zodpovednosti nemusí byť zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijatie personálneho rozhodnutia. V trestnom konaní sa skúma naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu, pričom v správnom konaní o prepustenie podľa § 192 zák. č. 73/1998 Z.z. sa skúma naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty inštitútu prepustenia. Správny orgán nemusí počkať na závery trestného konania a to ani vtedy, ak je skutok podmieňujúci obe konania totožný. V konaní o prepustení zo služobného pomeru neplatí ani zásada v pochybnostiach v prospech obvineného, ktorá platí len pri trestnom stíhaní. Taktiež posudzovanie miery pravdepodobnosti preukazovanej skutočnosti je zásadne odlišné v administratívnom a trestnom procese, kde o vine žalobcu by nesmela byť takmer vôbec žiadna pochybnosť.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť žalobca. Namietal kasačné dôvody podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP. Tieto videl v tom, že správne orgány a správny súd na jednej strane a orgán činný v trestnom konaní na strane druhej rozdielne vyhodnotili dôkazy, keď tie isté dôkazy boli dôvodom na zastavenie trestného stíhanie a tiež dôvodom na prepustenie zo služobného pomeru. Prokurátorka konštatovala, že v priebehu prípravného konania z riadne vykonaných dôkazov (tie isté boli prebraté do administratívneho konania) nebolo zistené a najmä preukázané, že by sťažovateľ onanoval tak, že by jednak bol jeho pohlavný úd von z nohavíc a v stoporenom stave, pričom by viditeľne masturboval a že jednak uvedené údajné konanie sťažovateľa by videli minimálne dve osoby. Namietal teda záver vyslovený v napadnutom rozsudku týkajúci sa zistenia skutkového stavu a hodnotenia dôkazov. Ďalej namietal nedostatok dôvodov v napadnutom rozsudku, ktorý podľa neho neposkytuje sťažovateľovi odpovede na žiadny z ním predneseným argumentov odôvodňujúcich záver o zamietnutí žaloby. Správny súd nechal bez povšimnutia zásadné námietky sťažovateľa uvedené v správnej žalobe týkajúce sa vykonaného dokazovania v správnom konaní, napr. že správne orgány nevykonali vlastné dokazovanie, že nedisponovali takým dôkazom, ktorý by usvedčoval sťažovateľa z konania, ktoré mu je kladené za vinu, že v administratívnom konaní nebolo jasne

preukázané, že by sťažovateľ vykonával sexuálny exhibicionizmus. V súvislosti s námietkou, že správne orgány nevykonali vlastné dokazovanie namietať, že správne orgány boli povinné predvolať kľúčových svedkov a tak umožniť sťažovateľovi prítomnosť na výsluchoch a umožniť im klásť otázky, čo však neurobili. Tvrdil, že správne konanie vo veci prepustenia zo služobného pomeru nemôže byť založené výlučne na listinných dôkazoch prebratých z trestného konania. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť správnemu súdu na ďalšie konanie.

5. Žalovaný sa vyjadril ku kasačnej sťažnosti podaním zo dňa 23.7.2021. Plne súhlasil s výrokom napadnutého rozsudku a žiadal kasačnú sťažnosť zamietnuť.

6. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, po oboznámení sa so sťažnostnými bodmi (§ 453 ods. 2 SSP) a súdnym a administratívnym spisom zistil, že kasačná sťažnosť je v plnom rozsahu nedôvodná z nasledovných dôvodov:

7. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného zo dňa 11.4.2019, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz generálneho tajomníka služobného úradu MV SR č. zo dňa 21.12.2018, ktorým bol žalobca prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z.z. v znení účinnom ku dňu právoplatnosti tohto rozhodnutia zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru. Skutkovým základom bolo, že žalobca dňa 13.6.2018 v čase okolo 12:20 hod. mimo výkonu štátnej služby na Q. W. I. G. - K. v blízkosti materskej školy rukou vsunutou v krátkych nohaviciach masturboval. Správne orgány vykonali vo veci dokazovanie oboznámením sa s príslušnými časťami trestného spisu vo veci prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, ktoré obvinenie bolo vznesené žalobcovi. Správne orgány sa oboznámili so zápisnicou o výsluchu obvineného žalobcu, o výsluchu svedkov E. M. K., vyžiadali si informáciu k obsahu výpovede svedkyne a oznamovateľky S. S.. Z vyššie uvedených dôkazov mali preukázané, že žalobca v inkriminovaný deň a mieste bol vidенý svedkyňou S. okolo 12tej hodiny a na tom istom mieste ho svedkyňa videla o 5 min neskôr, pričom mal ruku strčenú v nohaviciach v oblasti pohlavného údu a robil pohyby rukou. Ušla pred tým mužom domov, vyšla na balkón a videla ho prechádzať sa okolo škôlky na A. ulici, kde sa muž prechádzal niekoľko ďalších minút a stále sa chytal rukami za pohlavný úd. Následne zavolať na telefónne číslo 112, kde uvedené skutočnosti oznámila. Z výpovede svedka E. vyplýva, že boli vyslaní stálou službou na preverenie oznámenia na Q. W. I. K. okolo 12:20 hod. Muža, ako ho identifikovala svedkyňa S. (oblečený v tmavom, mal „kraťasy“ so zelenými pásikmi a čierny ruksak na chrbte) riadne identifikoval, pričom z bočného pohľadu na osobu videl, ako osoba, na ktorú sedel popis, vykonávala pohyby v oblasti rozkroku smerom dopredu a dozadu, vykonávala ich pravou rukou. Prsty ruky mal nad „kraťasmi“ a gumu nohavíc mal pod rukou. Prirodzenie nevidel. Z výpovede svedka K. vyplýva, že tento bol taktiež súčasťou hliadky, ktorá bola vyslaná na miesto okolo 12:20 hod. Pri príchode na miesto spozorovali osobu totožnú s popisom v oznámení, ako ide po chodníku a ruku má strčenú v „kraťasoch“ v oblasti pohlavného údu a opakovanými pohybmi ruky sa uspokojovala. Nevidel, že by mala osoba pohlavný úd von z nohavíc. Na základe takto zisteného skutkového stavu prvostupňový správny orgán formuloval skutkovú vetu v personálnom rozkaze tak, že žalobca na inkriminovanom mieste a čase v blízkosti materskej školy rukou vsunutou v krátkych nohaviciach masturboval.

8. K správnej žalobe ako dôkaz žalobca predložil uznesenie Krajskej prokuratúry Bratislava sp. zn. 3Kv 31/19/1100-10 zo dňa 23.4.2019, ktorým bolo podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku trestné stíhanie žalobcu ako obvineného za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, prakticky vedený na tom skutkovom základe, že mal ruku strčenú v krátkych nohaviciach a opakovanými pohybmi sa masturbujúc sexuálne uspokojoval, pričom počas toho niekoľkokrát vytiahol penis zo svojich nohavíc, zastavené, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

9. Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z. v znení účinnom ku dňu 17.4.2019 (právoplatnosť preskúmaného rozhodnutia) služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností

ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 písm. g/ a h/ cit. zákona policajt je povinný v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ cit. zákona policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 238 ods. 1 cit. zákona za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 238 ods. 4 cit. zákona oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

10. Žalobca svoju kasačnú sťažnosť odôvodnil najmä tým, že rovnaké dôkazy orgán činný v trestnom konaní vyhodnotil inak ako správne orgány v konaní o prepustení zo služobného pomeru. K tejto námietke kasačný súd uvádza, že Krajská prokuratúra v Bratislave uznesením č.k. 3Kv 31/19/1100-10 zo dňa 23.4.2019 zastavila trestné stíhanie žalobcu za prečin výtržníctva, prakticky vedený na tom skutkovom základe, že mal ruku strčenú v krátkych nohaviciach a opakovanými pohybmi sa masturbujúc sexuálne uspokojoval, pričom počas toho niekoľkokrát vytiahol penis zo svojich nohavíc, pretože skutok nie je trestným činom. Uznesenie o zastavení trestného stíhania bolo založené na tom, že sa nepodarilo preukázať, že by obvinený viditeľne onanoval, resp. sa uspokojoval na verejne prístupnom mieste alebo že by jeho uspokojovanie videli aspoň dvaja ľudia. Nebolo preukázané, že by bol jeho pohlavný úd von z nohavíc a v stoporenom stave, pričom obvinený by viditeľne masturboval, a že jednak uvedené konanie obvineného by videli minimálne dve osoby.

11. V správnom konaní však bolo preukázané, že žalobca masturbovanie žalobca vykonával rukou vsunutou v krátkych nohaviciach. Uvedenú prax potvrdili osoby vypočuté v trestnom konaní, svedkovia S., K. F. K. a J. Z. E.. Tieto svedecké výpovede navzájom obsahovo súhlasia.

12. Pokiaľ sa teda v trestnom konaní nepreukázalo, že skutok obvineného napĺňa Trestným zákonom vyžadovaný znak skutkovej podstaty výtržníctva a trestné stíhanie bolo zastavené z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, uvedené nebráni rozhodnúť správnym orgánom o prepustení zo služobného pomeru, ak preukázaný skutok napĺňa niektorý z dôvodov prepustenia zo služobného pomeru. Tak tomu bolo aj v danom prípade. Žalobca svojím konaním síce nenaplnil znaky skutkovej podstaty výtržníctva, avšak jeho konanie (aj bez toho, aby bolo preukázané, že vytiahol penis z nohavíc) napĺňa dôvod na prepustenie zo služobného pomeru. Zo svedeckých výpovedí v trestnom konaní jednoznačne vyplýva tá skutočnosť, že žalobca na inkriminovanom mieste a čase masturboval tak, že mal ruku vsunutú v krátkych nohaviciach a pohlavný úd nemal von z nohavíc. Tomu zodpovedá aj skutková veta personálneho rozkazu, ktorá je v súlade so zisteným skutkovým stavom. Zistený skutkový stav nie je v rozpore s uznesením o zastavení trestného stíhania žalobcu, ktoré pre pokračovanie v trestnom stíhaní vyžadovalo preukázanie ďalších skutočností, ktoré však vykonaným dokazovaním v trestnom konaní neboli preukázané.

13. V tejto súvislosti správny súd správne poukázal ustálenú judikatúru NS SR, napr. na rozsudok NS SR sp.zn. 2Sžo/189/2010, podľa ktorého: V konaní o prepustenie policajta zo služobného pomeru nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami Trestného poriadku a v tomto konaní ani neplatí zásada prezumpcie nevinoty. Účelom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru nie je otázka jeho viny alebo nevinoty z trestnoprávneho hľadiska, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa zákona č. 73/1998 Z.z. Preto nemožno vo veci žalobcu v súdnom preskúmaní konaní skúmať otázku prezumpcie nevinoty, trestnosť činu v rozsahu, ktorý je v konaní pred trestným súdom, prípadne naplnenie znakov podstaty priestupku podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Súd teda v personálnych veciach príslušníkov Policajného zboru nie je viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, či bol spáchaný trestný čin alebo priestupok. Sankciu za porušenie služobnej prisahy a služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s

trestnoprávnou zodpovednosťou a sankciou. Záonné predpoklady prepustenia musia byť splnené v čase rozhodovania o prepustení a nie sú závislé od výsledku prípadného trestného konania, keďže porušenie služobnej prísahy, resp. služobnej povinnosti nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu.

14. Z uvedených dôvodov kasačný súd vyhodnotil sťažnostnú námietku žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci týkajúceho sa zisteného skutkového stavu a hodnotenia dôkazov v spojitosti so zastavením trestného stíhania žalobcu za plne nedôvodnú. Podľa názoru kasačného súdu žalovaný v preskúvanom rozhodnutí nevybočil z medzi zákona, keď v preukázanom konaní žalobcu videl tak závažné a hrubé porušenie služobnej prísahy, ktoré odôvodňuje prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. Masturbovaním na mieste verejnosti prístupnom sa aj podľa názoru kasačného súdu žalobca dopustil závažného konania, ktoré je v hrubom rozpore s obsahom služobnej prísahy a bez akýchkoľvek pochybností je spôsobilé narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru verejnosti v tento zbor.

15. Čo sa týka námietky, že napadnutý rozsudok trpí vadou nepreskúmateľnosti z dôvodu nedostatku dôvodov, čím mal byť daný sťažnostný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, kasačný súd poukazuje na to, že žalobca namietal nedostatočné odôvodnenie jeho námietok týkajúcich sa výlučne vykonaného dokazovania prvostupňovým orgánom, teda v konečnom dôsledku zistenia skutkového stavu s pre neho nepriaznivým výsledkom. Podľa názoru kasačného súdu správny súd celkovo vyhodnotil dokazovanie v preskúvanom administratívnom konaní ako dostatočné a tvoriace riadny základ pre ustálenie skutkového stavu v danej veci. Správny súd poukázal na to, že v rámci administratívneho konania bolo vykonané dostatočné dokazovanie oboznámením sa s podstatnými časťami trestného spisu vo veci obvinenia žalobcu z výtržníctva a správny súd nemal žiadny relevantný dôvod spochybniť vlastný myšlienkový proces orgánu verejnej správy, ktorý argumentačne vyvrátil žalobcovo tvrdenie s poukazom na časový rámec skutkového deja tak, ako ho vnímali a popísali svedkovia. V jednotlivostiach uviedol, že oznámenie o onanujúcom mužovi svedkyňou bolo nahlásené v čase o 12:17 hod. a hliadka PZ sa na miesto preverenia dostavila v čase o 12:28 hod., avšak žalobca podľa jeho výpovede mal vykonávať malú potrebu až o cca 13:00 hod., pritom jeho bydlisko sa nachádza približne 500m od miesta spáchania skutku. Stotožnil sa s hodnotením výpovede žalobcu zo strany správnych orgánov, že bolo nezmyselné, aby namiesto toho, aby žalobca prešiel vyššie uvedenú krátku vzdialenosť smerom domov a vykonal tam uvedenú malú potrebu, zdržiaval sa na mieste viac ako 10 minút hľadaním voľného miesta, pričom potrebu mal následne vykonať po viac ako 40tich minútach. K uvedenému časovému priebehu deja kasačný súd dodáva, že svedkyňa S. prvý krát uvidela žalobcu na mieste samom už o 12.00 hod a následne volala na tiesňovú linku o 12.17 hod. Žalobca teda podľa jeho tvrdenia hľadal miesto na vymočenie približne jednu celú hodinu, pričom býval neďaleko, čo je skutková konštrukcia ťažko uveriteľná a zjavne účelová.

16. Správny súd dostatočným spôsobom vyhodnotil základnú žalobnú námietku a to tvrdený nedostatok dôvodov v rozhodnutí žalovaného. Správny súd uviedol, že z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí vyplýva úsudok žalovaného o tom, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania zakladajúceho dôvod na prepustenie zo služobného pomeru. Vyplýva to jednak z dôkazov zhromaždených v správnom konaní s tým, že hodnotenie ich vierohodnosti a pravdivosti predstavovalo vlastnú syntetickú časť hodnotenia žalovaného. Ako vyplýva z listín založených v administratívnom spise, konanie žalobcu bolo zo strany správneho orgánu preukázané. Spochybňovanie vierohodnosti výpovedí označených svedkov správny súd vyhodnotil ako obranu žalobcu bez právnej relevancie spojenú s absenciou adekvátnych dôkazov, ktoré boli spôsobilé vyvrátiť skutkové závery žalovaného správneho orgánu. Konkrétne žalovaný ako odvolací orgán uviedol, že tvrdenie odvolateľa, že dôkazy, ktoré si prvostupňový orgán zadovážil z prebiehajúceho trestného konania nemožno považovať za hodnoverné dôkazy, nie je opodstatnené, keďže zákon v § 238 pripúšťa použitie aj dôkazného materiálu zadováženého z prebiehajúceho trestného konania. Žalovaný reagoval aj na ďalšie námietky uvedené v odvolaní, napr. na námietku, prečo nebola v správnom konaní osobne vypočutá svedkyňa S.. Uviedol, že táto svedkyňa odmietla v správnom konaní vypovedať, o čom bol spísaný úradný záznam. Vzhľadom na to, že nebolo možné vynútiť jej výpoveď v rámci konania o odvolateľovom prepustení zo služobného pomeru, nadriadený požiadal o

súčinnosť SKIS MV SR, konkrétne o informáciu k obsahu jej výpovede v rámci trestného konania, ktorá mu bola poskytnutá a z ktorej vychádzal. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že takto poskytnutá informácia o obsahu výpovede svedkyne v trestnom konaní nebola skreslená, pretože plne zodpovedá obsahu jej svedeckej výpovede, ktorá bola zachytená v uznesení o zastavení trestného stíhania, ktoré do správneho konania predložil žalobca.

17. Žalobcove námietky v kasačnej sťažnosti ohľadne nedostatku dôvodov v napadnutom rozsudku sú vo svojej podstate námietkami proti zistenému skutkovému stavu správnych orgánov. Tieto námietky správny súd vyhodnotil ako plne irelevantné, keď uviedol, že získaný dôkazový materiál obsiahnutý v administratívnom spise dostatočne podporil záver žalovaného o protiprávnosti konania žalobcu, ktorý svojím konaním porušil služobnú prisahu zvlášť hrubým spôsobom, a teda jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, keď traja nezávislí svedkovia vnímali a reprodukovali skutkový priebeh tak, že žalobca sa uvedeného konania dopustil. Nebolo teda možné konštatovať, že by žalovaný nevykonal dôsledné prešetrenie veci. Pokiaľ dôkazy získané v administratívnom konaní neboli vyhodnotené správnym súdom podľa predstáv žalobcu, to neznamená, že uvedené predstavuje procesnú vadu konania pred súdom.

18. Na záver kasačný súd konštatuje, že je nesprávny právny názor žalobcu uvedený v kasačnej sťažnosti, že správne konanie vo veci prepustenia zo služobného pomeru nemôže byť založené v podstate (výlučne) na listinných dôkazoch prebratých z trestného konania. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom žalovaného uvedeným v preskúmanom rozhodnutí, že v zmysle § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Toto ustanovenie pripúšťa použitie aj dôkazného materiálu zadováženého z prebiehajúceho trestného konania a to aj z poukazom na rozsudok NS SR sp.zn. 7Sžo/23/2014, podľa ktorého ak sú pre účely takéhoto konania využité dôkazy z trestného konania, tieto podliehajú hodnoteniu v zmysle § 238 ods. 4 zákona.

19. V danom prípade je teda potrebné konštatovať, že správny súd dostatočným spôsobom odôvodnil prijaté rozhodnutie vo vzťahu k všetkým základným žalobným námietkam žalobcu. Podľa uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. IV. US 115/03 súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Kasačný súd konštatuje, že kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok takéto podmienky spĺňa. Súčasťou jeho odôvodnenia sú odpovede na všetky otázky nastolené žalobcom, ktoré majú pre vec podstatný význam. Nebolo potrebné, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní, ale postačuje, aby reagoval na argumenty rozhodujúce. Ako už bolo vyššie uvedené, argumenty žalobcu o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku sú v podstate argumentmi o nedostatočnom, resp. nesprávnom zistení skutkového stavu správnymi orgánmi, s ktorým názorom sa správny súd nestotožnil, však neznamená, že by z tohto dôvodu mal byť rozsudok správneho súdu nepreskúmateľný.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd vyhodnotil sťažnostné námietky žalobcu ako v plnom rozsahu nedôvodné a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

21. O trovách kasačného konania bolo vo vzťahu k žalovanému rozhodnuté podľa § 168 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaný bol v kasačnom konaní úspešný a preto má právo na náhradu jeho trov, avšak súd mu ich náhradu nepriznal, pretože neboli splnené podmienky § 168. Žalobca ako neúspešný účastník kasačného konania nemá právo na náhradu jeho trov (§167 ods. 1 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

22. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.